

Megjelenik hetenként
kétszer:
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
Sátoraljauhely
(Vármegyeház II. udvar)

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP

Előfizetési ár:
Negyedévre 2 pengő.

Hirdetések:
□ - centiméterenként
Nyilt-tér:
soronként 20 fillér.

TELEFON:
MTI kirendeltség, szerkesztőség és kiadóhivatal
109. szám

FELELŐS SZERKESZTŐ:
Dr PÉCSI JENŐ

TELEFON:
MTI kirendeltség, szerkesztőség és kiadóhivatal
109. szám

Karácsony ünnepében

Az ige testté lett és a menny a maga fényözönével betakarta a földet és szent próféciákkal megtelt az emberi lélek, hogy lássa egy üdvözítő jövőndő minden dicsőségét. Álmodott az ember és a jelen sivatag homályában elfeledte a földi lét minden keservét. Angyalok szálltostak az ő látomásában, mennyei karok zengő harmóniája altatta el a fájdalom minden rezdülését.

Álmodva nézünk vissza mi is ebbe a dicsőséges múltba és néhány pillanatra feledjük ennek az önmagával viaskodó, megfeythetetlen szörnyű kérdések zürzavarában vergődő világnak a képét és szent karácsony ünnepében szent víziók izgalmaiban azt szeretnők, azt akarnók hinni, hogy a karácsony fénye belakar itt mindent, a mi rut, a mi visszás s az égi szeretet kitért karjaival öleli át az embert, a világot és a szívek mélyeiből hymuszok zengő harmóniája száll fel a magasba, a mennybe, Istennek trónusa felé.

Ó milyen édes az istenimádó ájtatos léleknek az égi kegyelem, csodálatában néhány szent pillanatra elmerülnie és feledni addig mindent, a mi gyász, a mi fáj és megfeyteni az isteni próféciák áldó reményeivel és halhatatlan ígéreteivel.

Mert a fény mégis csak ellobban, az angyali kar éneke elnémul az éjben és az ünnepi érzések boldogító melegét mégis felváltja ismét a gondterhelte napok sivár képe, a reménytelen küzdelmek gyötrelmes érzése, az inség és kiáltó nyomor bús világa s a fénytelen jövőndő lélekemésztő minden aggodalma.

Az isteni gondviselés elhozza ugyan évről-évre nekünk szent karácsony ünnepét, hogy az isteni kegyelem kijelentései elcsüggedni ne hagyjanak és az élet legválságosabb pillanataiban is megszólaljon lelkünkben egy vigasztaló szó és egy biztató ígért, de azután ismét lelkeink ünnepi fényét ellepik a sötét árnyak, s a lélek harmóniájába belezug a panaszok, sóhajok, harcok tompa moraja és baljóslatu kiáltások sikoltanak által az éjen a nemzetek lelkébe.

Virradni nem akar és az eszmék, a tények chaoticus zürzavarából nem látjuk a kivezető utat. És bár az emberiség legnemesebb lelkei az igazság, az emberszeretet és megértés szövétnekeivel próbálják elűzni a bűnös múlt árnyait és reávilágítani a bűnből, a nyomorból, a rabszolgasorsból kivezérő szabadulás útjára, — de hajnalodni még sem akar, a megértés közelebb nem hozza egymáshoz a nagykérdések megoldására az embereket, a meghasonlott népeket s az igazság ma is ott vergődik a golgotai kereszten.

Mint a hogy hajdan, a Sineár mezőségein a ledől bábéli torony alatt a népek megzavarodtak és egymástól elszakadtak, olyan az embervilág szomorú képe most is. A béke tornya ledől s a népek vad, véres zivatarban támadtak egymás ellen és emésztő gyűlölségben szakadtak el egymástól és azóta megtalálni egymást sehogy sem bírják. És bár a megfeszített igazság szava a keresztfáról a világ lelkébe nyilallik és bár az emberi nem legnemesebb lelkei próféta ajkakkal a megértés, a szeretet, a béke evangéliumának ígért prédikálják, még mindig nem akar hajnalodni, még mindig nem száll le golgotai keresztfőről az igazság.

S a szent karácsony éjszakáján nem zeng angyali ajkakon a békesség ígéje ebben a feldult és meghasonlott világban; testvértelen nemzetünk számára még nincs itt az élet és a feltámadás.

De eljő bizonyára egyszer, mikor az égi kegyelem ajtaja kitérül, amikor a szeretet és a béke fejedelme megjelenik a világ urainak palotáiban és bezárt sziveiben s a mennyei szeretet megolvasztja a gyűlölség fegyvereit, leveszi az igazságot a golgotai keresztről és a meghasonlott nemzeteket kiengesztelve egymással elhozza mihozzánk is a karácsony édes és áldott ünnepét, hogy az egy igazibb emberi fejlődés, testvériesülés és megváltás dicsőséges ünnepnapja legyen.

Dr.

A „ZEMPLÉN” EREDETI TÁRCÁJA

„Dobry luft.”

Irtá: Ambrózy Ágoston.

Budapest, 1932. december

Szmrecsányi Géza most megjelent, ilyen című könyve megkapó képet fest a régi sárosi életről. Kedves nekem ez a könyv azért is, mert a szerzőjéhez igen régi barátság fűz: kassai gimnáziumi éveimben, mint a Balassa-konviktus növendéke, sok vasárnapot töltöttem László bácsiéknál, a Géza és Ödön társaságában. Ödön huszártiszt, utóbb Pajtás Ödön néven ismert festővé lett; Géza pedig, úgy látom, a kosicei birói székből belletrisztikai kirándulásokat tesz Eperjesre meg a környékbéli kuriákba, szivni magába néhanapján a régi sárosi dobry luftból. De kedves nekem ez a könyv azért is, mert sok érdekes tanulságot

lehet belőle levonni a tokajhegylajai összefogás alátámogatására.

Minden vidéknek, amely eredeti színeket tud belevinni egy nép történetébe, szüksége van olyan táj-fanatikusokra, amilyen Szmrecsányi is. Ezek öntenek lelket az illető vidék speciális törekvéseibe. Különbén Sáros szerelmeseinek könnyű dolguk van, mert a sárosi égszín-kék couleur locale t Szinyei Merse Pál örökidőkre belefestette a művészetek és ezzel a népek történetébe. Ezeken a tájképeken valóban készen bontakozik ki az élet, a sárosi élet. Mikor Mikszáth az első Szinyei-kiállításon végigment, megnézte a cipőjét, hogy nem harmatos-e? — A szerzőnek nincs egyéb dolga, mint hogy abba a harmatos életbe anekdoták szárnyán belehelje a lakók bohém lelkét. A sárosi önbizalom derűs életbölcsege olyan markáns kis ese-

tekben, kedves kiszólásokban, felvágásokban nyilatkozik meg, hogy csak össze kellett gyűjteni őket és a kihalt sárosi kuriák élete ennek a könyvecskének a lapjain egyszerre megelevenedik. És ezt a bensőséges munkát a szerző valóban nagy odaadással és rátermettséggel végezte el.

Nincs megye, amely annyira összefogni és ennek segítségével a magyar közélet minden területén annyira érvényesülni tudott volna, mint éppen Sáros. És ez nagy dicséretükre válik. De nem tudom mindenben osztani a szerző idevonatkozó gondolatait. Az jól áll neki, hogy jellegzetes rátermettséggel — zsilkával (önérzetes temperamentum) és spiritusszal (szellem) — azt vallja, hogy az ember sárosimivolta „már rangszámba megy.” Szerinte így a sárosi nem is keresi más szerzetnek a társaságát; leg-

feljebb még a szepességit sziveli, de az abaujit és zempléni semmi-kép. Az abaujit azért nem, mert ott igen nagy és igen kis urak összeforratlanul éltek, a zempléni pedig azért nem, mert az, be nem tartva a sárosi suba-guba-törvényt, a mágnásai után futott.

Hát bizonyos igaz, hogy ugy estefelé, hegedű-stimmeléskor, a szepesiek mulatósbajja sűrűn átszomszédolt Sárosba, de szerény nézetem szerint a sárosiak bohém-ségétől semmi sincs oly távol, mint a szepesiek biedersege; viszont nagyon közel áll hozzá a zempléni lélek tartalmas álmatságása. Meg aztán jókora adag „co som — to som” (ki vagyok — mi vagyok) is van Zemplénben. Ha az Usz parádés kocsisa azt kiáltja a kassai püspök felé, hogy térjen ki, mert itt maga az Uristen jön, Szemere meg szédül, ha arra gondol, hogy

LEGUJABB tipusu jó és olcsó STANDARD, PHILIPS RÁDIÓKAT VALAMINT REMINGTON IRÓGÉPET ANÓDOT akkumulátort LÁNYI DEZSŐ-nél vásárolhat SÁROSPATARON.

Egyes szám ára 10 fillér.

Karc az inség ellen

Írta: Vitéz Keresztes-Fischer Ferenc
m. kir. belügyminiszter

Mezőgazdasági lakosságunk helyzete, nagyban és egészben véve, az idén valamivel kedvezőbb, mint tavaly volt. És pedig azért, mert az idén a termés eredmények valamivel jobbak.

A kormány a mezőgazdasági nép helyzetét a legszorosabb vizsgálat tárgyává tette és nemcsak illetékes, hivatalos tényezőkkel történt megállapodások eredményeire, hanem gondosan egybegyűjtött statisztikai adatokra is támaszkodott, mikor a helyzet reális képét megalkotta.

Nem állítom, hogy nincsenek az országnak vidékei, még pedig meglehetősen nagy számu vidékei, amelyek a több év óta ismétlődött elemi károk és csapások, az idén különösen a *buzatermés* kimaradása következtében tényleg komoly inséges helyzetben vannak. Ez áll az ország, egyes, meglehetősen kiterjedt vidékeire, de nem áll az ország egész területére nézve, mert az ország többi részén ma nagyban és egészben, a mezőgazdasági lakosság helyzete, annak következtében, hogy

a terméseredmények kielégítőek voltak, megnyugtatóbb, abból a szempontból, hogy a *lakosság* a télen *nincs éhínségnek kitéve*, mint tavaly volt.

Mindennek ellenére a kormány, igenis, gondot fordított arra, hogy az ország minden vidékén segítsen, ott, ahol a gazdasági válság következtében nagyobb számmal vannak olyan *mezőgazdasági munkások*, akik a nyáron saját hibájukon kívül, nem jutván kereset-hez, nem tudták téli élelmüket megszerezni. Ennek alapján határozta el a kormány azokat az intézkedéseket, amelyeket a mezőgazdasági lakosság téli inségének kikerülése, illetőleg annak megakadályozása végett tett, hogy a télen éhség és nyomorúság mutakozzék a mezőgazdasági lakosság köreiben.

Magától értetődik, hogy a kormánynak ezek az intézkedései nem célozhatják, nem is eredményezhetik azt, hogy azt az általános elszegényedést, hogy ugymondjam, általános nyomorúságot, amely az ország lakosságának minden rétegében észlelhető, megszüntessék. Hogy ezt megszüntessük, erre egészen más eszközökre van szükség, ehhez a

gazdasági életben kell olyan vérkeringésnek beállania, a gazdasági életnek kell úgy megindulnia, hogy ez a helyzet kiküszöbölhető legyen. Ezt inségakcióval, inségmunkákkal, elintézni nem lehet, erre a kormány nem képes, nem is vállalkozik. Ellenben, igenis, vállalkozik a kormány annak biztosítására, hogy azok az emberek, akik hibájukon kívül nem tudták téli élelmüket megszerezni, a télen ne éhezzenek. Ebből a célból, a kormány, elvileg, munkaaltszolgálat nyújtásával akar segíteni és ebből a célból a kereskedelmiügyi tárca és földmivelésügyi tárca — megfelelő anyagi eszközök rendelkezésére bocsátásával — fog részben utépitések, részben pedig vizimunkálatok teremtésével segíteni.

Ez áll az egész ország területére nézve. Az egész ország területén megfelelően elosztva fognak ezek a közmunkák megindulni oly mértékben, ahogyan ezt a helyi inség szükségessé teszi. Ezenkívül már indított a kormány egy nagy utépitést az Alföldön, megkezdik a Budapest—kecskeméti transzverzális utrésztlet megépítését, amely szintén igen sok munkáskezelést foglalkoztat majd. Kétségtelen, hogy ezeken a közmunkákon felül más közmunkaaltszolgálatokat is kell teremteni, azokon a vidékeken, ahol az inség nagyobbabásu. Ezeknek a közmunkáknak megindítása végett a kormány részben gabonával, liszttel, részben, anyagi erejétől telhetően, készpénz segítségével fog a vármegyéknek segítségükre sietni, hogy az inséges lakosság nyomorán helyi közmunkák végeztésével enyhíthessenek.

Nagyban ez a kormány elgondolása és ezek az intézkedések történetek már meg a falusi lakosság nyomorának enyhítése végett. De ezen túlmenően, felhatalmazást adtam az egyes municipiumoknak, az egyes községeknek arra, hogy a saját erejük végső megfeszítésével, ott, ahol szükséges, rendelkezésre álljanak és iparkodjanak a községekben az inséget közmunkákkal enyhíteni. Természetes dolog, hogy a kormány a legnagyobb súlyt helyezi arra, hogy mindezek felül még a *társadalmi gyűjtés*, — még pedig a forszírozott társadalmi gyűjtés útján beszerzendő összegek is rendelkezésre álltassanak erre a célra. Megvagyok győződve, hogy ezeknek az intézkedéseknek következtében az idén, újra *el fogjuk tudni kerülni azt*, hogy mezőgazdasági lakosságunk nyomora az éhségig fokozódhassék.

A Zempléni vármegyei Nemzeti Casinó kultúrestje

— Dr. Póka-Pivny Bélának, a Magyar Külügyi Társaság igazgatójának előadása —

Kiváló érdemű kulturális szolgálatot teljesít városunkban a *Zempléni vármegyei Nemzeti Casinó* átlagosan kéthetenként rendezett kultúrestjeivel. A mindig tartalmas, nivós, tanulságos és élvezetes előadások közül is kimagaslott mégis a szerda esti kultúrest műsora, rendkívül aktuális érdekességénél fogva.

Dr. Póka-Pivny Béla, a Magyar Külügyi Társaság igazgatója tartott ugyanis érdekesítő szabad-előadást „Az európai népek új útjai” címmel.

A külügyi kérdések ezen kiváló nevű és hivatásos ismerője a legmélyebb tudásra valló könnyedséggel pergette le közönsége előtt a világtörténetnek azokat a képeit, amelyek mindegyike választakon állóknak mutatta be az emberiség életét, egész kultúráját, sorsdöntő pillanatait. A *görög-római kultúra* utolsó századaiban hódító útjára induló *krisztianizáció*, majd a *keresztény aszkézissel* szemben — az antik világgal elsüllyedt kincsek feltámadásával — kivirult *renaissance*, a felfedezések és a hiltújítások korát követően a *regi rend* hármasszava (hit, király, törvény) felváltóan a *francia forradalom* új hármasszava (szabadság, egyenlőség, testvériség), ezt követően a napoleoni hódítások visszahatásaként fellépő *nemzeti eszme*, végül ez utóbbinak korcsajátásaként bekövetkezett és végeredményben a világháború rémségeit kirobbantó *imperialista* törekvések, amelyek más vonatkozásban a *tőke és a munka* problémájához is vezetnek: teszik ki nagyjában azokat a téziseket és antitéziseket, amelyek mindannyiszor választak elé állították az emberiséget. A civilizált emberiség mai választóján aztán *Magyarország* jutott a legproblematikusabb helyzetbe — a tudós előadó fejtegetései szerint — azzal, hogy egyfelől az olasz, másfelől a francia orientáció választójára került.

Az est előkelő intelligens közönsége feszült figyelemmel kísérte a ritka értékű előadást és hálás tapsaival nyilvánította köszönetét az előadónak.

A műsor második számában *Kolozs Richárd*, *Szabó Ernő* és *Klacsó Béla* gyönyörködtették hegedű-, illetve zongorajátékukkal a sikerült est közönségét. (p. j.)

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, akik szeretett édesapánk elhalálása alkalmával mélyesleges fájdalmunkat részvétükkel enyhítették, ezúton mondunk hálás köszönetet.

Zsihovics-család.

ő Szemere de genere Huba. Közbevetőleg említve, nagyon sokatmondó *fi n o m s á g g a l* definiálja Szemerecsányi a svihákságnak bélyegzett sárosi bohémséget „könynyű, gondokat palástoló modor”-nak. Ami pedig a suba-guba-törvényt illeti, az alatt helyes törvényt magyarázattal csakis lelki és szellemi habitust lehet érteni. Természetes, hogy Zemplénben, ahol az egységes középosztályú Sárossal ellentétben oly nagy közéleti szereplésű mágnásosztály volt, a két osztály közti összeolvadás folyamata jobban megindult. Jól veszi észre Szemerecsányi, hogy Abaujban ez az összeolvadás hiányzott. Éppen azért hiányzott, mert ott egy sokkal kisebb és nagobbrészt közéleti szereplés híján való mágnásosztály lakott. Zemplénben a főnemesség nagyobb műveltsége és a köznemesség nagyobb felkészültsége összefogott az una eademque nobilitas fogalmának kiépítésén. Nem teljes egyenlősületről, lelki beidegzettségek megszüntetéséről van szó; erre szükség se volt, a mellett egy maradéktalan összeolvadás végeredményben veszteséget jelentett volna a közélet számára. De meg, nagy általánosságban, a teljes egyenlőség éppen olyan forradalmi ábránd, mint akár

a teljes szabadság; mindkettő csak bizonyos fokig valósítható meg. Csak a testvériség az, a forradalmi erények közül, amire végnélkül kell törekedni.

Szemerecsányi szerint a sárosi sohase tülekedett, hanem tudása, műveltsége révén érvényesült. Nos, éppen így volt a zempléni is. Ha Andrassy Gyula gróf, Sennyey Pál báró vagy Lónyay Menyhért gróf kezében van az alkotmányvédelem vagy a kultúra zászlaja, a középosztály is ott van a zászló alatt; éppúgy rangkülönbség nélkül támogatja a megye és a nemzet színe-java a Kossuth Lajos, a Szemere Bertalanok vagy a Kazinczy Ferencek nemzeti törekvéseit. A suba-guba nálunk szellemi habitust jelent. Az ilyen suba-guba-féle kicsinyes formulákat különben nagyon kisámfázta már a korok haladó szelleme, karöltve az örök-szellemmel. Hova-tovább világnézet alapon osztályozódunk „emberre és több-emberre”, nem Nietzsche-i, hanem Proházska-i értelemben, vagyis érteve az ember alatt az anyag embert, a több-ember alatt pedig a jó, lelkileg nemes, testvériesen szociális embert. Amíg ez az utóbbi típus tulsulyra nem jut, az őszinte nemzetközi nagy-takarítást is hiába várjuk. (Vége köv.)

Nagy Karácsonyi vásárt rendez

SZEGŐ SÁNDOR uri és női divat ÁRUHÁZA

női és leányka felöltők, selyem- és szövet ruhák, zsebkendő, retikülök, nyakkendő, fehérneműk és minden cikkében.

Bethlen

— Bethlen István gróf Beszédei és Írásai —

Írta: Pécsi Jenő

A Carlyle-i és Emerson-i beállítás közti ellentétnek megbékítő kiegyenlítését látjuk abban a megállapításban, hogy az emberiség fejlődésében nemcsak szimbolikus, hanem gyakorlati szerepük is van az egyéniségeknek s hogy a faji és önfenntartási ösztönön kívül az érzkfeletti szempontok is befolyásolják a népek sorsát. Ezeket az érzkfeletti szempontokat pedig a nagy emberek képviselik, ők veszik észre a jelentkező szükség-szerűségeket, ők veszik le az ember szeméről a hályogot, hogy meg-lássa az újítások aktuális voltát, ők kísérleteznek a felmerülő prob-lémák megoldása körül, ők adják ki a jelszót az irányváltozások, a forradalmak és a *konzolidációk* megindítására.

Ezért fűződik különös érdek ahhoz, hogy a népek sorsát történelmi időkben irányító jelenté-keny államférfiak írásműveket hagyjanak hátra — hacsak elmondott beszédeik összegyűjtésével is, — mert hiszen „az írásmű alatt mindig ott van a szerző és a szerző mindig korának gyermeke, élesszemű meglátója és kritikusa is egyben, vagyis a maga szemé-lyében médium és hipnotizőr, kli-nikai beteg és klinikai orvos, vagyis egy darabka tükrör, amelyben meglátszik az ő egész világa, egy csepp víz, amelyben vissza-tükröződik a tenger, — ezért nagy-on is érdemes és helyénvaló volna, hogy az írásmű alatt meg-keressük az író s az író szemé-lyében az ő valamennyi ember-társát, vagyis a kort, amelyet re-prezentál.”

Bethlen István nagyban meg-könnyítette az utókor számára ezt az érdekes, izgató, megvilágosító, tanulságos és nagyjelentőségű fel-adatot azzal, hogy — bár nem minden skrupulus nélkül — hoz-zájárult két kötet válogatott po-litikai beszédének közzétételéhez.

A beszédek előszavában siet eldöcöcsátani azt, hogy ez a könyv-alakban való közzététel sem az öngazolás célját nem szolgálja, sem azt, hogy bizonyítékot nyujtson arra, hogy konzekvens ma-radt önmagához. Öngazolásra — írja — nincs szükségem, mert meggyőződése, hogy politikám helyességét vagy az események, vagy az idővel tisztábban látó közvélemény igazolni fogják. Ha pedig ez nem következne be, amit nem hiszek, úgy hiábavaló hui kísérlet az igazolásnak min-den más módja és arról előre lemondok. Azt bizonyítani, hogy minden körülmények között kon-zekvens voltam magamhoz, nem akarom, mert ez tuzás lenne, de

nem is fontos. Abban, hogy mit milyen eszközökkel kívánunk el-érni, konzekvensen sohasem is lehetünk, mert az eszközöket a körülményekhez kell alkalmazni; és ha ma egy cél elérésére vala-mely eszköz alkalmasnak látszik is, holnap talán már az ellenke-zőjét kell alkalmazni, ha ugyan-azt a célt szolgálni akarjuk.

De nemcsak így *negative*, ha-nem *positive* is megmondja nekünk beszédei közzétételének a célját, amikor rámutatva arra, hogy ha egy beszédből nem is lehet egy politikai élet vezérfona-lát kihámozni és megállapítani, de ez két kötet beszédből már igen könnyen megtehető: komoly memento-t tartalmazó sorokban vallja meg, hogy beszédei közzé-tételével *prozelitákat* szeretne sze-rezni szigoruan nemzeti alapon álló politikai világnézetének, sze-retné, ha bárha többen, sokkal többen lennének, akik a közéleti kérdésekhez hasonló szemszögből nyúlnak hozzá, mert félti az or-szágot, félti „a magyar nemzet jövőjét attól a kísérletekre hajló politikától, mely nem a nemzet rideg és reális életérdekeiből, hanem hangzatos világboldogító eszmékből és elméletekből indul ki, midőn életbevágó közéleti kér-dések kerülnek döntés alá.”

A továbbiakban *Széchenyi Ist-ván* szellemét idézi azzal a figyel-meztetéssel, hogy „ma, amikor százszor nagyobb veszélyek kör-nyezik a nemzetet, amikor minden ballépés nemzeti halált jelenthet, minden kockázatot kerülni a po-litikai művészetnek elementáris követelménye kell, hogy legyen.” Azt mondja, hogy a jelen időkben, amikor nemzetünk egy körülötte rohamlépésekkel kifejlődőben lévő új világban iránytűt keres, mi nem járhatunk elől az eszmék ezen gigászi küzdelmében és for-rongásában egyik oldalon sem, nekünk más feladataink vannak. „Mi a népünk *életét* kell, hogy megvédjük és biztosítsuk és csak erre lehet egyelőre gondunk. *Szé-chenyi* tanításai lebegjenek szemünk előtt és térjünk vissza hoz-zájuk.”

Bethlen István gróf beszédeinek és írásainak előszava a maga két-szerkettős kérielhetetlen igazságá-val, irodalmi floskulusoktól men-tes és mégis vates-i fogalmazásával hosszú időkre szóló célkitűzése lehet nemzetünknek.

Abból indulva ki, hogy a ma-gyar állam mai geográfiai határai mellett ez a nemzet végleg el fog pusztulni, mert *Csonka-Magyar-ország* határai sem másoktól füg-getlen politikai létet, sem önálló

gazdasági életet hosszabb időre nem biztosítanak számára, a ma-gyar nemzet fennmaradását ma egyedül attól függőnek látja, hogy képesek leszünk-e azon a terüle-ten, amelyet a *Kárpátok* öveznek és mely a *Duna—Tisza* meden-céjét öleli át, a magunk uralmát újból kellően biztosítani.

Aritmetikai könyörtelenséggel mutat rá a nemzet bármilyen ál-dozat árán megoldandó eme prob-lémájára azzal, hogy az különben előbb-utóbb el fog tűnni a föld színéről: „*Szob* és *Szabadka* a szláv harapófogó északi és déli ága, amely azon a napon zárul össze, amelyen a szláv népek hat-lalmi csillaga *Oroszország* talpra-állása folytán felragyog. Lehet-e kétség aziránt, hogy ez a nap be fog következni? Lehet-e kétség aziránt, hogy a 150 milliós fiatal és elhasználatlan energiákkal ren-delkező orosz óriás még mérhe-tetlen nagy elhivatottsággal bír a jövőben? Azzal a biztonsággal, amellyel állítható, hogy kétszer kettő négy, fog ez következni. És az is bizonyos, hogy ha nem-zeti létünket addig nem bizto-sítjuk, akkor az északi és déli szláv és a román tenger hullámai összecsapnak a fejünk felett.”

Nemzete jövő sorsát világo-san látó és ezen tépelődő lelkéből azonban homályt oszlató és biz-tató sugarat is vetít e sötét képre. Ugy érzi, hogy a *Gondviselés* még egy újabb — talán egy év-századig is tartó — moratóriumot engedett a magyar életnek, mely-nek sorsa attól függ, vajjon ki-tudjuk e kellően használni s meg-tudjuk e idejében oldani sorsdöntő problémánkat, a magyar dolgoknak azt a kérdését, amellyel áll, vagy bukik a nemzet.

Ezt a nagy, ezt az egyetlen nemzeti feladatunkat pedig a kö-vetkező sorokban foglalja össze:

„Összefogni, összetartani, a vezetést erős kezekben koncent-rálni, ennek a vezetésnek minden chanceot megadni, félretenni apró kis csete-patéinkat, félre-tenni minden problémát, amely ellenséges táborokra oszthat: megtenni mindenkinek mindent, akár milyen táborba tartozik, azon a ponton, ahol áll; segíteni, segíteni és újból egymáson se-gíteni, úgy, ahogy azt a nemzet élére állított vezetőség kijelöli, előírja, meghatározza, még akkor

Kettős hatású a KALODONT

Megszabadít minden-korra a veszélyes fogkö-től — szépen és egészség-ben tartja meg fogainkat.

KALODONT fogkö ellen

is, ha vele nem értünk egyet mindenben, mert háboruban va-gyunk, vágó létérti küzdelmet folytatunk és a háboruban jobb a rendelkezésre álló erőket, még ha a taktika nem is mindig sze-rencsés, egymással összefogva, felhasználni, mint egymás ellen, egymással szemben testvérhar-cban pusztulni hagyni. Rendbe kell hozni elsősorban mindent otthonunkban, hogy kifelé men-től hamarabb akcióképesekké váljunk.”

A válogatott Beszédek és Írások zömét, megközelítő pontossággal óthatod részét *Bethlennek* a há-borut és *Trianont* követő időszak-ból való beszédei teszik ki. E beszédek olvastára a legváloto-zosabb filmként peregnék le elő-tünk ennek az időszaknak küz-delmes, lélekzetet elállítóan izgal-mas képei, amelyekben és ame-lyek közt a magyarság hajója, vagy talán inkább lélekvesztő kis ladikja utjában csaknem egy egész világ gyűlölködésének *Scyllai* és *Charibdisei* közt próbált ismét megmozdulni a pillanatig sem szünetelő élet sodrában.

Bölcs, bátor, leleményes, cél-tudatos és mindenekelőtt igaz magyar hajósa volt ennek a kis ladiknak *Bethlen*, pedig a várat-lan királylátogatásoknak, a trón-fosztásról szóló kényszerű tör-vényjavaslatnak, a jóvátételi bizott-ság előtti vesszőfutásos tárgyalá-soknak, a kisentente aknamun-káinak, a szanálásnak, a jobb és baloldali radikalizmusnak, a frank-ügynek, az 1922. és 1926. évi országgyűlési képviselő választá-soknak, a felelőtlen agitációknak és — *last but not least* — a vi-lágkrízisnek izgalmai, szenvedel-mei, gyötrelmei és száz meg száz *deus ex machinája* olykor [végső elmerüléssel: a nemzet halálával fenyegettek.

S amikor *Bethlen* előszavának utolsó sorában azt mondja, hogy

Legszebb ajándék a

homocord

luxus gramofon táskagép

Kapható olcsó készpénzárón és 7 havi részletre minden szaktüzletben

Ára: P — Muló ajándék helyett 99 — maradandót vegyen!

a közreadott politikai beszédeiben élő politikai gondolatok felett „az törjön pálcát, aki a nemzet életéért többet tett ez alatt az idő alatt” nálánál: szinte felmagasztosulva látjuk finom, karcsu alakját, olyan tüneményként, amilyent televény ősi földünk legpusztított viharai közt is képes volt kitermelni a *Gondviselés* különös kegyelméből a legnagyobb sorscsapások valamelyes kiegyenlítésétül.

A beszédeknek most érintett magaslatai mindenkor maradandó emlékoszlopai maradnak *Bethlen István* férfimunkájának: nemzete talpraállításának és a megmenthető megmentésére irányuló tiz esztendősz küldetéses erőfeszítésének.

És ha nem adatott is meg neki az, amint ez nem is volt megadható, hogy új *Simeonként* üdvözölhesse nemzete megváltását, s ha szabad népek szabad helyen nyüzsgése láttára nem marasztalhatja a pillanatot a *Faust*-i cél-elérés legteljesebb örömeivel: még mindig a legfelsőbb régiókban ott-honos hangon kérdezheti *Madách*-csal, hogy mi is voltaképpen a cél? . . .

„A cél megszűnt a dicső csatának, a cél halál, az élet küzdelem. Az ember célja a küzdelem maga”, mondja a választ *Madách*, a végső elvek, a tiszta tudomány elefántcsont-tornyából pedig azt fizik hozzá ehhez, hogy még az elért célok sem adnak az emberi léleknek nyugtot, hiszen azok is — úgy a zseninél, mint a legnagyobb nemzeteknél — az ember teljes céljának részei és lelkének az egész után való vágyódását csak megköltik, szárnyát szegik.

Bethlen Beszédeinek és Írásainak egyik ellenzéki irányzatú publicista ismertetője feltűnő éleslátással vallja meg, hogy őt a hatalmas anyagból leginkább az ragadta meg, „ami a *Bethlen* féle első tiz esztendő beszédeiből lépten-nyomon, mint vezérmotivum cseng elő: a nemzetiségi kérdés nagy gondja”.

A magunk részéről még az említett cikk megjelenése előtt merülvén bele a *Bethlen*-kötetek tanulmányozásába, ugyanerre az élményre jutottunk, amely körülmény már magabauvéve sem tulajdonítható pusztia véletlennek, hanem sokkal inkább tudható be annak, hogy *Bethlen* éleslátása és szinte csodával határos intuíciója a román kérdéssel kapcsolatos beszédeiben nyilatkozott meg a leg-

szembetűnőbb és a legmegdöbbentőbb világossággal.

Ennek a témakörnek taglalására rövidesen visszatérni szeretnénk, mert az egész román kérdésben a legkiáltóbb példáját látjuk annak, hogy ugyanakkor, amikor a történelem quadrigájának dübörgő vágatása közben „népek jönnek és mennek a nagy országon néhány ragyogó illúzió: a kultúra, a legtöbb ember legnagyobb boldogsága, az egyetemes és hiánytalan civilizáció, az örökbéke, vagy az *Isten* országa felé”, ugyanakkor a már haladó római birodalom egyik császáranak — nem is különös jelentőségű — telepítési akciója homályos és csalékony emlékeiből, egy ostoba íróról *Anonymus* művébe becsapzott toldalékból, egy XV. századbeli könnyelmű humanistának otromba hízélgéseiből, majd egy kalandos recanat-i iskolaigazgatónak a *Hunyady* családot *Valerius Corvustól* származtató meséjéből, mint mennyi itt-ott szinte játékosan elszórt magból miként keletkezett századok folyamán egy történelmi mende-monda, mint vált ez idővel a *Szent István*-i birodalom valódi *Achilles*-sarkává, hogy végre a honalapító fajt kiüzze vérrel szerzett és magas kulturájával megszentelt otthonából.

A *leveché*-t, a szicíliai szirokkónak ikertestvérét, tartják általában a legveszedelmesebb szélvészek egyikének. Nem szokott váratlanul kitörni, hanem előjelei vannak. A látóhatáron szennyes, sárgásbarna felhősik jelenik meg, teljes szélcsend áll be, a tenger tükörsima. Egyes fuvalatokkal kezdődik, amelyek rekkenő forróságukról ismerhetők fel. Amikor aztán kitör, leirhatatlanul perzselő pusztítást követ el.

Keleti és Délkeleti részeinken a XV. századtól fogva mutatkoztak jelek (*Rex Daciae*: Hora, Janku, az 1848—49-iki mőcörjögés, memorandumpör stb., stb.), mégsem eszméltünk világosan. *Bethlen István* azonban nemcsak „eszmélt”, hanem a kiválasztottak isteni divinációjával tudta is, meg is jósolta az elkövetkezendőket. Megbizonyosodhatunk erről, ha a román irredenta mozgalmak ügyében az 1907. évi április hó 10-iki képviselőházi, a magyar birtoknak *Erdélyben* való pusztulása felől az 1912. évben a *Székelv Társszövetségek* közgyűlésén *Szamosújvárott*, az erdélyi birtokpolitikáról az 1913. évi május hó 5-én az OMGE.-ben, végül az *Estben* megjelent *Czernin*-féle nyilatkozat tárgyában az 1914. évi

január hó 31-én és a nemzetiségi kérdés lényegéről az 1914. évi március hó 11-én elmondott képviselőházi beszédeit okulást kereső figyelemmel olvassuk el.

Egyes bajkeverő politikusok kéjesen szokták megállapítani és hangoztatni, hogy bár ma *Gömbös Gyula* a vezér, a rendszer mégis: a régi.

Pedig a nemzet érdekében csak örülhetünk annak, hogy *Gömbös Gyula* politikai vonalvezetése a legfontosabb kérdésekben nem alkot ellentétet *Bethlen István* kormányzatának alapelveivel, sőt a legteljesebb összehangzás állapítható meg közöttük.

Mai sorsunkban alig lehetett volna nagyobb szerencsét elképzelni a nemzetre nézve, mint azt, hogy *Bethlen Utóda* találkozzék *Elődjével* meglátásban, koncepcióban, tehetségben és színmagyar érzésben.

Mert ne feledjük, hogy vajmi kicsinyes dolog a történelem sodrában „korszakok”-ról beszélni. Hiszen „nincs szakadék az idők közt. Csak a fantázia túkrözi elénk az ilyen elválasztó határvonalakat, a maga ravasz törekvésében, hogy elrabolja tőlünk a pillanatot: a jelent. A korszakézés korcs gyermeke a naptárézésnek, biológiai képtelenség, történelmi tévedés.”

Végtelen folyam az idő, apró utasai a nemzetek, melyeknek utirányait a Vezetőknek egymással egyetértésben kell jelezniük.

A Duce arcképe

— Kossuth Iza bokkrétájának utja Mussolini dedikációs arcképig —

Hol volt, hol nem volt-tal kelene kezdenünk az elmondandókat, de mégsem így teszünk, mert az elmondandó kis történetet nemcsak nagyon kedvesnek, hanem egyéb viszonylatban is feljegyzésre méltónak ítéljük. Bár több olaszországi egyetemen már korábban is tartottak szűnidei tanfolyamokat a külföldi érdeklődők számára, az olasz kormány mégis szükségét látta annak, hogy *Olaszország* jelenének és múltjának alapos megismertetése érdekében egy kifejezetten ezt a célt szolgáló új egyetemet létesítsen. Ezt az 1925. évi október hó 29-én hozott törvényvel meg is cselekedte s ennek az új egyetemének a *Regia Università Italiana Per Stranieri* nevet adta.

Az új egyetem székhelyét illetőleg az olasz kormány választása a hegyek ítetjére épült középosztásos városok közt a legmagasabb fekvésű *Perugia*-ra esett, hol

is a külföldi diákok tulajdonképeni olasz nyelvi, irodalmi és történeti tanulmányaik mellett egybek közt az umbriai iskola mesztereinek s ezek közt is annak a művésznek eredeti alkotásaiban gyönyörködhetnek, aki *Vanucci* családi neve mellé nevelővárosa nevét kapta melléknévül s aki ezért a melléknévéről cserében dicsőségét hagyta örökül városának s akit *Pietro Vanucci Perugino* néven ismer a műtörténet.

Az egyetemnek megalapítása óta sokféle nemzetiségű hallgatói közt mintegy 50—60 magyar diák és diákkisasszony is felkeresi nyáron a külföldieknek ezt az egyetemet, ahol különben a legnevesebb olasz egyetemek legjelesebb professzorai felváltva tartanak ilyenkor előadásokat, sőt az 1926. és 1927. években a *Duce* is jó példával járt elől ebben.

Az idén egy sátoraljaujhelyi testvérpár is, — a közkedveltségben álló *Kabina Géza* kir. járásbírósi elnök gyermekei — látogatta buzgón a perugiai egyetem előadásait.

Ezen a nyáron a környéken folyó hadgyakorlatokkal egybeesett a *Duce*-nak a perugiai vízmű felavatásával kapcsolatos látogatása, mikor is az egyetem magisztrátusa is nagy előkészületeket tett arra, hogy őt az egyetem falai közt fogadhassa. Az előkészületek során egy tanulmányiban már addig is feltűnt bájos fiatal magyar lányra esett a választás, hogy az üdvözölje ékes olaszágával *Mussolinit*.

Már elkészült a szép olasz üdvözlőbeszéd, már meg volt kötve a pompás virágbokréta is, amikor a *Duce* programja hírtelen változást szenvedett és az egyetemi fogadás — elmaradt . . .

Összedugták most fejüket a bölcs professzorok és azt fundálták ki, hogy ha a nagy *Benito* nem is jött el a szép magyar leány bokkrétájáért és üdvözlőszavaiért, akkor menjen el legalább a papírra letett beszédecské és a bokréta *Mussolini* után.

Szinte feledésbe ment már a szép nyári tervezgetés emléke, ámde a napokban nagy-nagy hivatalos küldeményt kézbesített a sátoraljaujhelyi posta *Kossuth Iza* kezéhez s ez a küldemény a *Duce* arcképét tartalmazta a *fascio* tiz esztendő fordulójának dátumával és a *Duce* sajátkezü aláírásával. Az arcképhez *Ascanio Colonna* herceg, budapesti olasz követnek rendkívül megleghangu olasz nyelvű levele volt mellékelve, melyben gratulál *Kossuth Izának Mussolini* kitüntető figyelméhez.

Ezt tesszük mi is, büszkén arra, hogy előkelő hölgytársadalmunk egyik kedves és értékes tagja a maga részéről szintén hozzájárult „az olasz-magyar kapcsolatok kimélyítéséhez”, amiben különben része volt a *Budapest*ben oly népszerű magyarbarát egyetemi professzornak: *Paolo Caiabronak* is.

(p. j.)
Izléses névjegyeket készít a „Zemplén”-nyomda

Nem filléreket, hanem pengőket takaríthat meg!
Ha karácsonyi ajándékait Szabó Pál könyvkereskedésében vásárolja. A nagy pénztelenségre való tekintettel árai olyan olcsók, amennyire csak lehetséges

H I R E K.

A TOKAJI BOR

Az Isten lenn járt egyszer itt a földön,
Hogy elhintse a jókedv aranyát
S fogantatása lett tenger szőlőtőn
Tokaj hegye, a magyar Ararát.

A napsugár, az Isten mosolygása
Borrá érlelte a szőlőszemet,
Hogy minden bajba, kárhozásba, gyászba
Reménység éljen napjaink felett.

Ha piros csizmák nyomát hóval lepte
Az őszi harmat után itt a tél,
A bortól támadt ujult harcikedvre
Az álman ellankadott ősi yér.

Sok gyászán élt a magyar bänkódásnak
E bor áldása gyógyító derűn,
Mely nektárja mézében ujhódást ad,
Ha felőlünk a nap mélységbe tűn.

E bortól támadt lángra századoknak
A vér mély álman szunnyadó heve,
Mámorból kélt hajnalra itt a holnap
Jövendővé ígézett reggele.

Reménység, jókedv, mámor él e borba...
Tokaj gerezdje! Öntsd áldásodat,
Hadd járjuk életünket itt dalolva,
Hadd lássunk új esztendőt még sokat!

Uj esztendőt, jövendők vig szüretjét,
Hadd lássuk Tokaj szent magaslatán,
Vedd le rólunk a magyar bu keresztjét,
Tokaji bor és rabbilincünk vesd szét,
Légy áldozat a gyászos mult torán!
Palasovszky Béla

Karácsonyi istentiszteletek sorrendje:

Róm. kath. Éjfélikor: éjféli szentmise. Reggel 6-kor pásztormise. (8 és 9 óraker szentmise, 10 óraker szentbeszéd, 11 óraker ünnepélyes szentmise és 12 óraker szintén szentmise.) Egyébként a vasárnap szentmise rend van érvényben avval, hogy 10 órai szentbeszéd után 11 óraker ünnepélyes szentmise

Gör. kath. Éjfélikor esti nagy ajtatósság, litia és kenyéráldás, reggeli isteni tisztelet. Fél 9 óraker szentmise-10 óraker ünnepélyes szentmise szentbeszéd. Egyébként karácsony második és harmadik napján a vasárnap szentmise rend van érvényben.

Református. Szombat este 5 óraker istentisztelet. Prédikál Kiss Ernő esperes. Karácsony első napján d. e. 10 óraker istentisztelet és urvacsoza osztás. Prédikál Kiss Ernő esperes, urvacsozai beszédet mond Nagy Barna s. lelkész. Délután 3 óraker, valamint karácsony másodnapján d. e. 10 óraker és d. u. 3 óraker prédikál Kenyeresz Károly legátus.

Evangélikus. Szombaton este 5 óraker prédikál Szikszay Zoltán segédlelkész. Karácsony első napján d. e. 10 óraker prédikál és utána Úrvacsorát oszt dr. Domján Elek főesperes, d. u. 3 óraker prédikál dr. Domján Elek főesperes. Karácsony második napján d. e. 10 óraker prédikál Szikszay Zoltán segédlelkész.

Dr. Patay Sámuel — Abauj-Torna vármegye új főispánja. A kormányzó a belügyminiszter előterjesztésére Széll Józsefet Abauj-Torna és Zemplén vármegye főispánját Abauj-Torna vármegye főispáni állásától — buzgó szolgálatainak elismerése és Zemplén vármegyei főispáni állásában való meghagyása mellett — saját kérelmére felmentette és dr. Patay Sámuel földbirtokost Abauj-Torna vármegye főispánjává kinevezte.

Halálozás. Zsuhovics Gyula városi tisztviselő, pár napi szenvedés után 70 éves korában elhunyt. A megboldogult becsülettel és hűséges munkával szolgálta Sátoraljauhely várost Szerda délután 2 órai végtisztességén megjelent a város teljes tisztviselő kara, dr. Orbán Kálmán polgármesterrel az élen.

ASPIRIN
TABLETTÁK
rheumatikus fájdalimáknál és meghűléseknél

Miniszteri elismerés.
A m. kir. vallás és közoktatástügyi miniszter Remes Gyula, a tanfelügyelőséghez beosztott igazgatótanítónak, nyugdíjazása alkalmából buzgó és eredményes szolgálataiért elismerését fejezte ki. Az elismerő iratot házi ünnepség keretében Petreczky Jenő tanfelügyelő adta át a kitüntetettnek.

A megyaszói mandátum. Értesítésünk szerint báró Prónay György képviselői mandátumáról lemondott. Az új választás előreláthatóan január 8-án megy végbe.

Lelkészválasztás. A berzéki református gyülekezet megtartott közgyűlésén egyhangú lelkesedéssel Gyüre Lajos helybeli segédlelkész választotta meg lelkészévé.

Testnevelési hír. Széll József főispán, a Gesztely községi testnevelési bizottság tagjává Balogh István községi bírót, a bekecsi bizottság tagjává id. Körömi Gábor kisbirtokost, a tiszaluci bizottság tagjává ifj. Szabó László kereskedőt 1935. évi július hó 1-ig terjedő hatállyal kinevezte.

Uj doktor. Mester István rendőrségi tisztviselőt a szegedi Ferenc József tudományegyetemen a jogtudományok doktorává avatták.

Lelkészi áthelyezés — kinevezés. Miklóssy István hajdudorogi g. k. püspök dr. Sztankay Andor lelkész Bodrogolasziból Budapestre segédlelkésznek, dr. Szász László sátoraljauhelyi segédlelkész pedig Bodrogolasziba parochussá nevezte ki.

Vasuti arcképes igazolványok érvényesítése. A vasuti arcképes igazolványok érvényesítése 1933. évi január hó 1-én veszi kezdetét. Az igazolványok után fizetendő vasuti térítmeny összege és az érvényesítés illetéke összesen 25 pengő. A vármegye alispánja felhívja az érdekelteket, hogy amennyiben vasuti arcképes igazolványaikat érvényesíteni óhajják, úgy azokat Spisovszky Imre vármegyei irodatisztnek (földszint 19. sz. szoba) legkésőbb 1933. évi január hó 5-ig okvetlenül adják át, illetve küldjék meg.

Öngyilkosság. Oláh Béla helybeli 20 éves borbélysegéd a szülei ház padlásán felakasztotta magát. Mire észrevették meghalt. Tettének oka ismeretlen.

Tetőtűz. Péntekre virradó éjjel fél 3 óraker a Deák-ucca 7. szám alatti ház tetőzete ismeretlen okból kigyuladt. A vitéz Zombory József v. tűzrendészeti felügyelő parancsnoksága alatt kivonult derék tűzoltóinknak nehéz munkával sikerült a tüzet lokalizálni, mielőtt nagyobb mérvet öltött volna.

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHÉ, BIZTOS ÉS OLCÓ HÁSHAJTÓ

A Levente Egyesület önképzőkörének előadásáról. A szegénysorsu Leventék karácsonyi estje javára a Levente Egyesület önképzőköre által hétfő este a Városi Színházban rendezett műkedvelői színi előadás jól megérdemelt anyagi és erkölcsi sikert eredményezett Nagy és előkelő közönség töltötte meg a színházat és jutalmazta az elismerés tapsával a készséges szereplőket. A betanítás és rendezés Aradi Kálmán veterán színigazgató munkáját dicséri. Az önképzőkör működésének érdem szerinti méltatására egyébként jövő számunkban még visszatérünk.

A szilveszteri záróra. A belügyminiszter december 31-ére, az ország egész területére mindenemű nyilvános étkező és szórakozóhely, valamint táncmulatság, hangverseny záróráját kivételesen reggel 6 óráig engedélyezte.

A Mansz elszámolása. A Magyar Asszonyok Nemzeti Szövetsége sátoraljauhelyi csoportja által a Horthy-Collégium bentlakó ifjainak karácsonyára rendezett gyűjtés elszámolása helyszűke miatt jövő számunkra marad.

A „Széll Józsefné” Gyermekotthon, nagylelkű adakozók áldozatkészsége folytán, a szegény gyermekeknek karácsonyi ünnepséget rendezett. Az adakozók névsorát lapunk következő számában közöljük.

Vásárok Sátoraljauhelyben. Állatfelhajtásos: január 3, Apollónia orsz. febr. 9 és 10, Állatfelhajtásos március 7, Virág országos ápr. 10 és 11, Állatfelhajtásos május 2, Állatfelhajtásos június 13, Sárospatak országos július 3 és 4, Állatfelhajtásos aug. hó 8, Dióverő orsz. szept. 4 és 5, Állatfelhajtásos okt. 3, Imre orsz. nov. 9. és 10, Karácsonyi orsz. dec. 21 és 22-én.

Útbiztosi véglegesítés. Zemplénvármegye főispánja Balla János ideiglenes minőségű törvényhatósági utbiztost ezen állásában véglegesítette.

KINCÉS

SZÁRAZ ANÓD
és zseblámpa elem
SAVMENTES

TARTÓSSÁGBAN
UTÓLÉRHETETLEN

Gyomor- és bélzavaroknál, étvágytalanságnál, szorulásnál, fölfúvódásnál, gyomorégésnél, felbőfögésnél, szédülésnél, homlokfájásnál, hányingernél 1—2 pohár természetes „**Ferenc József**” keserűvíz alaposan kitisztítja az emésztőutakat. Közkórházi jelentésekben olvassuk, hogy a **Ferenc József** vizet még a fekvő betegek is nagyon szívesen isszák és általánosan dicsérik. A **Ferenc József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

Kisorsoltuk ingyenes mozijegyeinket A „Zemplén” ingyenes páholyszékét a sárospataki Comenius mozgóban dec. 28-ára, szerdára Vámos Dezső előfizetőnk, január 1-ére, vasárnapra pedig Pavletits Béla előfizetőnk nyerte. A nyertesek jegyeiket az előadás napján a mozi pénztáránál átvehetik.

COMENIUS-MOZGÓ Sárospatakon

Dec. 24-én, szombaton este, 8-kor, vasárnap 25-én d. u. 4 és este 8-kor és hétfőn, 26-án d. u. 4 és este 8-kor

pompás karácsonyi műsor:
Önagysága sofförje

A szezon legjobb zenés vigjátéka.
Főszereplők: Felix Bressart és Charlotte Susa.
Hangos Híradó és elsőr. kísérő műsor

A tokaji járás főszolgabirájától.

Szám: 3625/1932.

Pályázati hirdetés.

Zemplén vármegye tokaji járásához tartozó Erdőbénye községben megüresedett

segédjegyzői állásra

pályázatot hirdetek.

Az állás javadalma a 62.000/1926. B. M. számú körrendeletben előirt fizetés és lakáspénz.

Felhívom a pályázni szándékozókat, hogy képesítésüket, eddigi alkalmaztatásukat, erkölcsi és politikai magaviseletüket igazoló bizonyítványokkal felszerelt pályázati kérvényüket hozzám

1933. évi január hó 21. napjának d. e. 12 órájáig adják be. A később beérkező kérvényeket figyelembe venni nem fogom.

A választás kitűzése iránt a pályázati határidő lejártá után fogok intézkedni.

Tokaj, 1932. december 19.

Fejér sk.
főszolgabiró.

Közművek üzlete megszűnik!

ELADÁSRA KERÜLNEK:

Csillárok, lámpák, villamos háztartási cikkek, rádiók, hangszórók.

VÁROSI MOZI HETI MŰSORA:

Dec. 27—28-án, kedden-szerdán

A tábornok ur inspicál

(K. u. K. feldmarschall)

Német zenés bohózat 8 felv.

Főszereplők: Roda Roda, Vlasta Burián, Harry Frank.

Dec. 29-én, csütörtökön

A banditák réme

Scheriff választás 8 hangos felv.

Hapták, hátra arc! Vigj. 8 felv.

Dec. 31-én, szombaton, Repriz!

A mosolygó hadnagy

Énekes, táncos, zenés filmoperett.

Főszereplők: Maurice Chavalier és Miriam Hopkins.

1932. január 1-én, vasárnap

A végzet embere

Dráma 12 hangos felvonásban.

Főszereplő: Fritz Rasch.

Vasárnap d. u. leszállított helyárak.

TÖRKÖLYFŐZŐ SZÖVETKEZET RUM ÉS LIKÓRGYÁR SÁROSPATAK.

Mindenemü égetett szeszes ital legolcsóbb beszerzési forrása.

Kiszolgálás nagyban és kicsinyben.

Gyártmányai:

Rum,

likőrök,

cseresznye, barack,

szilva, törköly és egyéb pálinkák.

Pártoljuk a helybeli ipart és kereskedelmet!

Ajánljuk olvasóink figyelmébe az alábbi sátoraljaujhelyi cégeket, melyeknél bevásárlásaikat legjobb minőségben jutányosan eszközölhetik:

FRANK DEZSŐ
VÁROSI VIGADÓ.
éttermében elsőrendűen étkezhet.
Szolid árak, figyelmes kiszolgálás.

FRIEDMANN ALADÁR
Justus ucca 22.
Telefon: 179. **FA ÉS SZÉN.**

KLUGER JENŐ
Horthy Miklós tér 2.
Illatszert és pipere különlegességek
Tisztviselőknek 10 százalékos engedmény.

KLEIN SALAMON
épületfa,
parkett, cserép,
Kossuth Lajos u. 14. Eternit

Kössön segélybiztosítást
a Triesti Ált. Biztosító Társulainál.
Főigynökség: Rákóczi-u. 33.

Kiváló minőségű
TOKAJI BOROK

kaphatók a Pinceszövetkezet üzlethelyiségében

Sátoraljaujhely, Kazinczy ucca 5. sz.

Σipsitzné fűzőszalonja
leszállított árai mellett is szavatol a fűzőiért.
Rákóczi ucca 2.

M. kir. **Osztálysorsjegyek**
LŐW MIHÁLY
főelárusítónál.

Sátoraljaujhely m. város Közművei

Rádiók,
hangszórók,
csillárok stb.

Szegő Sándor Horthy Miklós tér 6.
Női felöltők, divatárak
legnagyobb választéka.

A hírneves Gyukits nyulszőr kalapok egyedárúsítása
SCHÖN IMRE
uri és női divatüzletében, Horthy Miklós-tér 8.

Tranzit Szállítási Vállalat
Andrássy ut 23. Vállal fuvarozást, átköltözködést butorkocsival vidékre is.
Előnyös feltételek!

MEGHÍVÓ.

A Tokajhegyaljai Szőlősgazdák Törkölyfőző Szövetkezete Sárospatakon a vállalat telepének irodahelyiségében

1932. évi december hó 30-án d. e. 10 órakor

évi rendes közgyűlést tart.

Tárgysorozat:

1. Az 1931/32. üzleti év zárszámadásainak, az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentésének bemutatása s ezek tárgyában leendő határozathozatal.
2. Az 1931/32. üzleti év nyereségének hovaforrásában leendő határozathozatal.
3. Az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság javaslata az ingatlanszámla 10.000 — pengővel a tartalékalap terhére való leírása tárgyában.
5. Alapszabálymódosítások.

Az alapszabályok 2., 5., 6., 7., 8., 9., 11., 15., 16., 18., 23., 28., 29., 30., 34., 36., 39., 41., 49. §-ainak módosítása, a cégbejegyzések kihirdetésére felügyelő miniszteri biztos 460/932. sz. megkeresése és a cégbiróság Ct. 590/100/1932., valamint 590/102/1932. sz. végzése szerint.

Az alapszabályok 5. §-a a következőkre módosul:
„A szövetkezet hirdetményei mindenkor a „Sárospatak” című sárospataki hetilapban, ennek megszűnése vagy szünetelése esetén a „Zemplén” című sátoraljaujhelyi hetilapban, — ha pedig egyik lap sem jelenne meg, úgy a Budapesti Közlönyben — tételnek közzé.”

Sárospatak, 1932. december hó 19-én. Az igazgatóság.

Mérleg-számla:

Vagyon: Pénztárkészlet P 4.587.81, Árukészlet P 79.490.42, Adósok P 31.956.28, Értékpapír P 19.288.24, Berendezés P 30.157.44, Ingatlan P 37.920.81, Ingatlanért követelők értékpapírja P 191.55, Előberendezés P 1200 —, Letét P 800 —. Összesen P 205.592.55.

Téher: Üzletrésztöke P 15.207.50, Tőketartalék P 28.022.42, Tartalékalap P 19.969.01, Hitelezők P 113.111.15, Berendezés értékcsökkenési tartalék P 12.889.09, Ingatlan értékcsökkenési tartalék P 3955.84, Előberendezés értékcsökkenési tartalék P 180 —, Tisztviselők nyugdíjalapja P 10.000 —, Üzletrésztörődék P 120.50, Ingatlan eladásokért követelők P 191.55, Ki nem fizetett osztalékok P 609.43, F. évi nyereség P 1336.06. Összesen P 205.592.55. Megvizsgáltuk és rendben találtuk. Felügyelőbizottság.

MEGHÍVÓ.

A „Furmint” Tokajhegyaljai Mezőgazdasági, Ipari és Kereskedelmi Rt. Sárospatakon a vállalat telepének irodahelyiségében 1932. évi december hó 30-án d. e. 1/2 11 órakor

évi rendes közgyűlést tart.

Tárgysorozat:

1. Az 1931/32. évi üzleti és zárszámadásainak, az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentésének bemutatása s ezek tárgyában leendő határozathozatal.
2. Az 1931/32. üzleti év nyereségének hovaforrásában leendő határozathozatal.
3. Az igazgatóságnak és a felügyelőbizottságnak felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság javaslata a tartalékalap teljes összegének az ingatlanok leértékelésére való felhasználása tárgyában.
5. Alapszabálymódosítások.

Az alapszabályok 1., 5., 10., 13., 15., 17., 18., 20., 21., 23., 24., 25., 26., 28., 29., 31. §-ainak módosítása a cégbejegyzések kihirdetésére felügyelő miniszteri biztos 3838/1930. sz. megkeresése és a cégbiróság Ct. 708/33—1932., valamint 708/2—1932. sz. végzése szerint.

Az alapszabályok 5. §-a a következőkre módosul:
„A részvénytársaság hirdetményei mindenkor a „Sárospatak” című Sárospatakon megjelenő hetilapban, ennek megszűnése vagy szünetelése esetén a „Zemplén” című sátoraljaujhelyi hetilapban, — ha pedig egyik lap sem jelenne meg, úgy a Budapesti Közlönyben — tételnek közzé.”

Sárospatak, 1932. december 19-én. Az igazgatóság.

Mérleg-számla:

Vagyon: Sertéshizlalda P 19.913.30, Adósok P 106.556.35, Ingatlan P 95.785 —, Berendezés P 65.161.57, Értékpapír P 4655.20, Váltó P 7428.07, Letét P 1120 —. Összesen P 300.619.49.

Téher: Részvénytöke P 150.000 —, Tőketartalék P 51.592.76, Tartalékalap P 7784.34, Hitelezők P 2491.14, Berendezés értékcsökkenési tartalék P 41.290.03, Ingatlan értékcsökkenési tartalék P 17.320.50, Elfogadvány P 20.000 —, Tisztviselők nyugdíjalapja P 17.320.50, Előadvány P 4673.29, Részvénytörődék P 416 —, Ki nem fizetett osztalékok P 2265.21, Folyó évi nyereség P 566.22. Összesen P 300.619.49. Megvizsgáltuk és rendben találtuk. A felügyelőbizottság.